

HGGunnink, gehouden te Emmen 25.12.2023
KERST

LUKAS 2:13-14 eerste Kerstdag

Votum + zegengroet

Psalm 89:1,2,3

NGB art 18

Gezang 12:1,2,3,4

Gebed

Gezang 29:1,2,3,4

Lezen Lukas 2:1-20

Tekst **LUKAS 2:13-14**

Bediening van het Woord

Gezang 12:5,6,7,8

Gebed

Inzameling van de gaven

Gezang 11

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

'Men had Hem eeuwenlang verwacht.'

Wat duurt het lang.

Zal het echt wel gebeuren?

Komt Hij wel?

'En toen Gods tijdperk was volbracht.'

Ja, wat toen?

'Toen zond Hij van Zijn hoge troon, het Heil der wereld ons, Zijn eigen Zoon.'

Het is zo ongelooflijk bijzonder.

En, het is aan de andere kant zo verschrikkelijk gewoon.

Dat is de manier waarop God werkt.

Als Jezus komt:

God, ongelooflijk bijzonder.

Mens, heel gewoon.

Het speelt door elkaar heen, telkens weer in deze geschiedenis.

En ik wil u het Woord van de HEERE laten horen onder het thema:

God laat Zijn leger loven

die lof is: 1) legitiem
 2) luidkeels
 3) langdurig

1) Allereerst, **het leger looft met legitieme**, met terechte **lof**.

Daar was die ene engel, die doet de aankondiging. In heel gewone mensentaal. Herders.

Die pasgeboren Baby, Die daar gewoon ligt.

Dat gewone Kind om zo te zien. Daar in de kribbe. Dat is de meest bijzondere. Hij is de **Redder**, de **Zaligmaker**.

Die ene engel die doet als het ware de aankondiging.

En je kunt het je [hier ...] goed voorstellen als je denkt aan een podium.

Er staat iemand voor het gordijn, terwijl het nog dicht is.

Maar alsof het gordijn op het podium opengaat, onmiddellijk daarna is daar een massaal hemels leger. Dat komt dan van achter het gordijn zo naar voren.

En hou vooral dat woord 'leger' goed vast.

Want wij hebben bij engelen vaak de meest wonderlijke gedachten, vanwege al die tekeningen die we gezien hebben.

Engeltjes met vleugeltjes, engeltjes in een kerstboom, engeltjes zus, engeltjes zo.

Nee, dit waren de 'Special forces'.

Dit waren de Navy Seals, SAS, de commando 's, de mariniers. Zwaar bewapend. Dit waren de elitetroepen. En, als je je er iets bij wilt voorstellen, denk dan aan wat er gebeurd is bij Elisa in Dothan. Met die knecht.

Het leger van Syrië, dat ligt daar om die stad Dothan heen. Elia en zijn knecht kunnen geen kant op. Want het ging de koning van Syrië om de profeet.

En die jongen die staat daar, en die ziet dat, en die zegt: "ja, wat moeten we nou?"

En dan vraagt Elisa aan de HEERE: "HEERE, open toch de ogen van die jongen."

En dan mag hij zien.

'Zij die bij óns zijn, zijn véél meer dan die bij hén zijn!'

En dan ziet die jongen dat hemels leger.

En dat is hier net zo. Dat is macht en kracht.

Dat zijn de troepen van de Heere God.

Massaal.

Complete brigades, zou je kunnen zeggen.

En dan staat dit ook tegenover, zoals het door keizer Augustus wordt gedaan.

Die heeft zijn legers, zijn legerscharen, zijn brigades ook overal heen gestuurd. Want het rijk moet worden ingeschreven.

En dat gebeurde ook.

En keizer Augustus heeft een heleboel macht.

Maar dit massale leger is nog véél geweldiger.

En als God dat stuurt, gaat dat helemaal boven dat van Augustus uit, en is Augustus alleen maar degene die doen moet wat God wil dat er gedaan móet worden.

En je kunt zeggen, Augustus die doet een bevel. Maar zeg daar achteraan: 'in opdracht van God, de Almachtige.'

En daarom, Jozef en Maria die gaan.

En het leger, dat gaat nu naar de omgeving van Bethlehem.
En laat de herders het maar horen. Dat Ik te loven en te prijzen ben.
Nu. Op Gods tijd.
Nu heeft God dat wonder gedaan.

Voor die herders was dat totaál onverwacht.
Op de klok van God: precies op het juiste moment.
Nú begint God met het einde.

Het Oude Testament gaat voorbij.
God vervult wat Hij eeuwenlang heeft beloofd.
Nú stuurt Hij Zijn Zoon in deze wereld.

Dat is altijd het lastige op Kerst.
U weet allemaal precies wat Kerst is. En wat er allemaal was.

Kerst-preken zijn de moeilijkste die er zijn. Want de mensen zeggen na afloop: "ja, dat wist ik allemaal al".
Maar kerst-preken zijn ook de mooiste die er zijn. Want het gaat over dat komen van Hem. Onder de regering van God.
En daar hebben wij vaak weinig zicht op. Dat vergeten we ook wel eens, dat God regeert.

Hier zien wij het: God regeert op Zijn tijd.
Zijn leger trekt uit: op Zijn bevel.
Het is de trouw van God en de betrouwbaarheid van God.
Hij had het immers beloofd!

En op die Kerstdag ..., God is barmhartig, genade.
En zo gebeurt Gods liefde. *'Dat zo de liefde Gods geschiedt.'*

Want dat is vandaag aan de orde.
Dat wij terugdenken aan, en ons laten beheersen door die liefde van God.
Totaal niet verdiend. En toch, God stuurt Zijn Zoon.
Hij heeft Zijn eigen Zoon over, en dan moet je het echt hard zeggen: voor vijanden en misdadigers.
Maar die Zoon, Die gaat het goed maken tussen God en zulke mensen.
En dan gaat Hij met die mensen een eeuwige toekomst tegemoet.

Lof.
Legitiem. Terecht.

Toen is DE Redder geboren!

En blijf ook doordenken over dat woord 'Redder'.
Hij Die redt van de zonde.
Wat kan de zonde ons parten spelen.
Wij zijn zondig. Met alle gevolgen daarvan.

Hij redt daarvan!

Hij verlost ervan!
De schuld hoeft ons niet meer neer te drukken.

Hij redt uit de macht van de satan!
En wat kan de satan bezig zijn.

Hij redt van de straf! En van de dood!
Jazeker, wij gaan nog naar de begraafplaatsen. En wij begraven nog onze geliefden en onze kennissen. Maar Hij redt van de dood.
Want de gelovige zegt: 'dat sterven, dat is de doorgang naar het eeuwige leven.'

HIJ. Alleen HIJ!

En daarom, broeders en zusters, -en dat is niet alleen Kerst natuurlijk, want Kerst is maar een moment-, maar het gaat er om hoe u verder in het leven staat.
Dat je instemt, keer op keer, hoe het dan ook is, met die lof van die engelen.
Want wie HEM, de Redder kent, wie in Hem gelooft, die LEEFT om te loven.

Dat was immers waar Adam en Eva voor geschapen zijn.
Om er voor God te wezen, en dat komt terug.
U mag er zijn. En u hebt er te zijn, voor uw God en voor Zijn lof.

2) Dan het tweede. **God laat Zijn leger loven, luidkeels.**

En nogmaals, wij moeten ons daar niet ..., niet ... Ja, aan de ene kant moet je hier dat wel doen. Maak je dan maar een beeld van een geweldig leger.
Aan de andere kant is het natuurlijk heel lastig, want wat voor beeld moet je dan hebben? Niemand die het precies weet.

Maar, zie je het maar even voor je, een massaal leger engelen.
En denk dan aan die 1-mei parades, zoals in Rusland, in Noord Korea.
Misschien hebt u dat wel eens op televisie gezien.
Onvoorstelbaar, het gaat maar achter elkaar door, hier een tank en daar.
En de soldaten, ze lopen, stampen door de straten.

Nou, wat daar in die velden van Efratha gebeurt, dat is nog meer indrukwekkend dan zulke parades.
Leger van God.

En dat het zo massaal is, dat zegt ook heel veel over de verhevenheid van de Koning Die dit leger tot Zijn beschikking heeft.
Zó groot is onze God!
En het zegt veel, ja, het zegt alles over die Baby. En Zijn grootheid.
Want het is allemaal in verband met Hem Die net geboren is.
Dit optreden van dit leger, door God geregeld. Om te loven.
'Roem, hemel, deze geboortedag!'

En nu, broeders en zusters, even een andere kant van dat leger.
Want wanneer heb je te maken met een leger?
Wanneer het oorlog is.

Daar weten we tegenwoordig met Rusland, Oekraïne, Midde-Oosten, ook weer alles van.

Het is oorlog.

't Is nog altijd die strijd die begonnen is toen wij die kant van satan kozen.

Genesis 3.

In die strijd.

Dat is altijd een strijd op leven en dood.

Want wat is satan er op uit om u bij het leven weg te sleuren.

En u ten onder te laten gaan.

In die strijd zullen nú de beslissende slagen geleverd worden.

Want er zullen 'miljoenen zijn, die Hij zaligen zal'.

Strijd.

Maar aan het begin is het al zeker: het gaat naar de overwinning!

Aan het begin stelt God dat leger op. Moet dat leger doen wat Hij het opdraagt.

En dat betekent: alles wat hierna komt, is gestempeld door wat daar op dat moment gebeurt.

Waar begint het mee?

Het begint met loven.

Dat is iets, dat zit ook niet in ons. Om te beginnen met loven.

In onze zondigheid is loven vaak iets wat helemaal achteraan komt.

Maar de HEERE leert het ons: begin met loven.

Ik heb dat hier al vaker gezegd, LDSVVV.

Hoe bidden wij?

En dan begint het altijd met die 'L' van Loven.

En dan komt het **D**anken. En die andere dingen er achter aan.

Hier éérst de lof.

Er is nog niks eigenlijk merkbaar.

Het Kind is geboren.

Alleen Jozef en Maria en de mensen daaromheen die zien dat en die weten dat.

En de hele wereld weet nog van niks.

Maar dan begint al de lof.

Omdat God de strijd tot z'n definitieve beslissing brengt.

Dan wordt er wel eens gediscussieerd over hoe dat nou precies zit.

Een leger is geen zangkoor.

Dus je kunt je afvragen of ze zongen. Of scandeerden.

En als u straks Gezang 11 zingt, hoor daar doorheen dan de strijd ook.

Lof.

'Eer voor de HEERE en voor Zijn Gezalfde!'

Natuurlijk mogen wij dat op onze manieren zingen.

Maar het gaat dieper dan alleen die zang.

Vóórdat er ook nog maar iets door het Kind gedaan is, van tevoren al wordt God geprezen.

Nu Hij, de Redder geboren is, nu staat het absoluut vast. De redding, die is er.

En wij moeten nooit blijven staan bij Kerst.

Van, alleen maar terugkijken.

En oh, wat was dat bijzonder.

En oh, wat was dat mooi.

Nee, wij moeten altijd verder kijken, alles geloven.

Kinderen moeten even twee letters vanmorgen proberen vast te houden.

Het gaat van de **kribbe**, de 'K' en de 'R'.

Het gaat van de kribbe naar het **kruis**.

Dat is weer 'K - R'.

Want, het is de Man van smarten, Die in gehoorzaamheid, maar ook in lijden en sterven tot aan dat kruis komt.

En dan nog een keer K R.

Want het gaat **kribbe**, **kruis**, **kroning**. Dat is de derde keer 'k - r'.

Want nú is hij onze Koning, gekroond in heerlijkheid.

En daarom Kerst, zeker, viert u maar Kerst.

Maar denk vooral verder.

Want Hij zal komen.

De Vredevorst.

Het is op het ogenblik voor ons nog geen volmaakte vrede.

Vrede ís er wel, maar nog niet in volmaaktheid.

En die vrede zal komen omdat de **kroning** geweest is.

En de gekroonde Koning zal tenslotte heersen tot in eeuwigheid.

3) Dan het laatste: **God laat Zijn leger loven, langdurig.**

Eer voor God in de hemel, en op de aarde vrede. En zet dan maar een dubbele punt, : Góds welbehagen voor mensen.

Ik weet niet of u het kunt onthouden, maar u mag straks in Gezang 11 in plaats van 'een' welbehagen ook wel zingen 'Zijn' welbehagen.

Want daar gaat het om.

Góds welbehagen.

Gods vreugde in mensen die Hij uitkiest.

En die Hij door de Redder laat redden.

Kind van Maria, heel gewoon.

De Zoon van God, Zaligmaker, ongelooflijk bijzonder!

God die vanaf het paradijs, -het door ons vernielde paradijs-, rechte lijnen trekt, naar dat nieuwe paradijs.

Al het dwarsliggen van de mensen. Al het doorgaan met zondigen.

Die hele gigantische massa mensen die niks wil weten van de Heere Christus.
Het verandert niets aan de rechte lijnen die God trekt.
God gaat verder en komt op Zijn tijd Zelf.

Jezus.

God én Mens.

En 'door Hem, bent u ...'.

En in hoeverre is er die diepe verwondering?

Omdat u, die de redding helemaal niet verdient, maar die vanwege Gods liefde en genade gered wordt.

Vanwege Hem, 'bent u Gods kinderen nu'.

En dan kom je weer terug bij dat punt van Adam en Eva.

Leven voor God.

Loven van God.

Gods verlostte kinderen, die willen niet anders dan God en Zijn Zoon loven.

Het spreekkoor, zo zeg ik het liever dan het zangkoor.

Het spreekkoor van die engelen, dat dreunt in de oren van de herders.

Alle reden.

Vrede op aarde.

Met dan die dubbele punt. : in mensen Gods welbehagen.

Vrede.

Wij hadden de vrede opgeblazen, zeg het maar zo.

Maar God, God laat de mens niet aan de kant van de satan.

'Ik zet vijandschap.' Ik beveel oorlog, is dat.

'Maar wij zijn van onszelf zo zwak dat wij geen ogenblik kunnen standhouden', zegt de Catechismus ZONDAG 51.

God Zelf gaat de strijd aan.

En dan, is de overwinning zeker!

En dan komt Gods vrede toch weer naar de aarde.

In het paradijs wás het vrede.

De Heere God wandelt met Adam en Eva door de tuin.

Want vrede, dat is in de eerste plaats, broeders en zusters, in de eerste plaats: vrede met God.

Dat wonderlijke geschenk.

Dat het góed is.

Heilige God, wij zondige mensen.

Het is goed.

Je kunt daar zelf niets aan doen.

Je wilt er zelfs niet eens wat aan doen, maar dat is alleen door Hem. En van Hem.

Iedereen die op Hem vertrouwt, op die Redder, die mag zeggen: "het is vrede".

En er zijn allerlei situaties in het leven waarin je elkaar die vraag ook kunt stellen.
En misschien doet u dat als ambtsdragers ook wel eens in de gezinnen: “is het hier vrede?”

En ook als je geen speciale taak hebt, kun je de ander dat vragen.

Ja, dan moet je doordenken over de komst van de Heere Christus en Zijn werk.
Door Hem tóch vrede.

Dat kan moeilijk zijn. Want wat hebben wij in ons leven niet vaak dingen waardoor die vrede, zeg maar, verstoord wordt. Er is zoveel dat er door heen gaat.

Maar dan weer terug naar: Jezus Christus. Hem niet vergeten.
Vrede met God.

In de tweede plaats is het ook de vrede ván God.
Dat is die vrede die boven ons denken uitgaat.
Hoe de omstandigheden in ons leven ook zijn, dat we dan toch zeggen: “’t is goed”.
Dat komt niet vanzelf, daar moet je ook om vragen.
Gebed: “Heilige Geest, werkt U toch die vrede van God!”

U bent immers veilig als u gelooft in die Redder.
Dan is de strijd voorbij.

Vrede mét God.
Vrede ván God.

En tenslotte ook de vrede met ieder andere mens die ook van deze Redder is.
Zelfs dat kan lastig zijn - onderling.
Maar zie dan die ander ook als, ja, ‘ook van Christus’, ook voor hem of haar die vrede.

Ik zei net, blijf niet stilstaan bij Kerst.
Want wat is de weg naar die vrede zwaar.
De Baby wordt de Man van smarten. Lijden en sterven.
Voor Hem geen vrede. Maar de toorn van God. Tegen onze zonden.

En geen moment heeft onze Redder ook maar iets gedaan wat van Zijn kant de vrede met God verstoorde.

Tenslotte mag Hij Zijn geest in Vaders handen leggen.
En dan leeft Hij.
En leeft Hij eeuwig om vrede uit te delen en te geven.
Dat is ‘het welbehagen van God’.

Ik denk dat kinderen dat een moeilijk woord vinden: ‘welbehagen’.
En ik denk dat vaders en moeders het moeilijk vinden om dat precies uit te leggen.
Wat is dat nou, dat welbehagen?

Wij zingen dat wel, maar ...

Het is het genoeg dat God heeft als Hij mensen alles toerekent van die Redder,
Die 'komt in 's Heeren Naam'.

Het is Zijn welbehagen, het is Zijn vreugde, om -nota bene- vijanden vrede te geven.
Om mensen die benauwd zijn vanwege zonde en dood, om die de ruimte te
schenken.

Welbehagen.

'Als ik dit wonder vatten wil, dan wordt mijn geest van eerbied stil.'

Ik aanbid het wonder. Maar ik kan het niet begrijpen.

Ik kan het absoluut niet begrijpen, dat 'zó de liefde van God geschiedt'.

Wat is de liefde van God voor u?

Dat is, dat u uitgekozen bent om door Hem geliefd te zijn.

En om dan Hem lief te hebben.

De lof van het leger is langdurig. Want het welbehagen van God dat blijft.

En de vrede die dáár begint, zal nooit weer ophouden.

En als u van uzelf zegt: "ik geloof".

En "ik geloof ook dat ik een geliefd kind van God mag zijn, hoe wonderlijk dat ook is",
dan neemt u die lof ook graag over.

'Eer aan God!'

Hij is het immers Die het doet. Die alles doet van liefde en genade.

Vrede door God!

Welbehagen van God!

Als dat massale engelenleger denderend laat horen: "eer voor God", dan beeft de
satan.

En als de kinderen van God de engelen gaan volgen. En ook leven tot Zijn eer, dan
is er voor satan helemaal geen houden meer aan.

Nee.

Niet wij verslaan de satan.

Maar de lof voor God.

Het kan heel direct gebeuren, broeders en zusters, in het leven van mensen.

Als de satan aan het aanvechten is, en iemand het verschrikkelijk benauwd maakt,
dan kan het zingen van Psalmen en Gezangen de satan op de vlucht jagen.

Dat is de realiteit van de lof voor God.

Als dit leger weer zwijgt, lijkt alles volstrekt gewoon.

Maar het wordt nooit meer gewoon.

De Redder is geboren.

Hij leeft in volmaakte gehoorzaamheid voor iedereen die God smeekt om genade.

En Hij lijdt en sterft voor iedereen die eigen schuld erkent.

En Hij staat op.

En Hij stuurt Zijn Geest.

En door Zijn Geest zegt u: "ja, Hij ook mijn Redder!"
'U Die voor ons geboren bent,
aan U is ons hart, ons lied, ons leven, is altijd weer ook onze lof, toegewijd.'

AMEN